

[Henry Christensen.]

foredgår således, at det i den ene indkaldelse hedder, at i udvalget om indseende med priser holdes der møde straks efter mødet her i salen i værelse 50. Men senest 5 minutter efter afslutningen af mødet her i salen skal dette udvalgsarbejde være færdigt, for så rykker det næste udvalg, der skal behandle de 4-5 andre lovforslag, ind, og hertil er der så afsat 10 minutter. Hvad bliver det? Ca. 2 minutter pr. forslag. Og den tredje indkaldelse lyder på, at også i dag, 15 minutter efter mødet i salen, skal det tredje udvalg, der behandler de forslag, vi her er i gang med, nemlig udvalget om regulering af pristallet, i gang; men så indrømmer jeg, at der til gengæld også er fuld adgang til at forhandle resten af aftenen. Men det er netop det område, hvor vi er enige, idet det er et resultat af omsorgfulget, så jeg må indrømme, at der vises nok vilje til realitetsforhandlinger fra regeringens side, men ikke på de områder, hvor regeringen har truffet sine beslutninger på forhånd.

Poul Møller: Regeringsforslagene kommer jo til afstemning i løbet af næste uge, efter den foreløbige ugeplan på tirsdag. Derfor ville mit parti have fundet det mest rigtigt, at man havde ventet med afstemningen om disse regeringsforslag til på tirsdag, men da der nu skal være afstemning om dem i dag, foranlediget af det dagsordensforslag, der er stillet, og da vi er enige i dets indhold, er vi også rede til at stemme ved denne lejlighed allerede i dag.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Helge Larsen: jeg har ikke bebrejdet regeringen, at den benytter sit flertal, ikke på noget tidspunkt i formiddags. Jeg anser det for at være naturligt, når man ikke kan få et forlig. Det, jeg måske vil bebrejde den højtærede Grønlandsminister, det er, at han har gjort regeringen til en flertalsregering. Ikke ud fra det synspunkt, som det ærede medlem var inde på, at en repræsentant for Grønland ikke skulle have samme ret som ethvert andet medlem af det høje ting også til at afgøre de sager, som Grønland ikke er med i, men ud fra det synspunkt, at den højtærede Grønlandsminister, hvilket man kan se af valgboøgerne, er valgt uden for et politisk grundlag, uden for

partierne. Jeg mente allerede i dagene efter den 15. november 1960, da Grønlandsministeren blev tungen på vægtskålen her i salen og meldte sig til regeringsarbejdet, at han derigennem løb en risiko for at svingte det tilsagn, han har givet sine vælgere om at stå på et upolitisk grundlag, og det bekræftes jo formentlig ved den afstemning, som finder sted på tirsdag. Det er det, jeg bebrejder regeringen at den har et flertal på. Det burde den ikke have, hvis de valgte medlemmer havde optrådt i overensstemmelse med, hvad de var gået til valg på.

Ellers skal jeg ikke beskæftige mig med det ærede medlems tale, for der var så mange ting i øvrigt, som vi var uenige om, at det ikke på dette tidspunkt overhovedet vil være muligt at nå til enighed med det ærede medlem, og derfor må det udskydes til en anden gang.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen sagde, at nu var det ikke ham, der var vred, nu var det mig, der var vred. Ja, nu har det ærede medlem jo ikke noget at være vred over; det ærede medlem har jo fået sin vilje, og man ser selvfølgelig forskelligt på tingene, alt efter som man har fået sin politik opfyldt, eller man har måttet se den politik, som man er imod, blive opfyldt.

Det ærede medlem gjorde en bemærkning til mig om, at jeg altid var rede til et frugtbart samarbejde, når det gælder om at styrke landets industrialiseringsmuligheder og udviklingen hen mod det moderne industrisamfund, som jeg tror er nødvendigt for Danmark i det lange løb. Jeg vil gerne sige, at det er en af de indvendinger, vi har mod dette lovkompleks, at det vanskeliggør udviklingen henimod en fortsat industrialisering. Jeg ved ikke, hvordan jeg skal sige det klart nok, uden at det ærede medlem får den opfattelse, at jeg er vred, men når jeg mener dette, så kan jeg ikke være andet end imod det. Det er trods alt det, der er det afgørende for hele vor diskussion her i dag, også om forlig eller ikke-forlig, at når vi er imod noget, så kan vi ikke gå på forlig om det.

Det er derfor, jeg har vendt mig imod f. eks. dagbladet Politiken og andre, som har sagt: oppositionen har nu ansvaret for, at de og de vanskeligheder og visse skønhedspletter i regeringens oplæg ikke er blevet rensset og fjernet. Jeg må sige, at det kan